

Pojedini brojevi:	Mjesečna pretplata:
U Beogradu i u krajevima zaposjednutim od c. i k. vojske po cijeni od 6 helera	U Beogradu i u krajevima zaposjednutim od c. i k. vojske za godinu u napred 250
U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji po cijeni od 10 helera	U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji 250
Izvan ovog područja po cijeni od 12 helera	U ostalim krajevima Austro-ugarske monarhije 300
	U inostranstvu 450

Oglasni po cijeniku.

Uredništvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
Uprava i primanje pretplate Topličin venac broj 21. Telefon broj 25.
Primanje oglasa Kneza Mihaila ul. broj 38. Telefon br. 248.

Cadorna.

U ovim po nju teškim danima talijanska vlada pored zapomaganja na adresu saveznika se u gotovo isto toliko mjeri bavi i traženjem krivaca za poraze na Soči i u Furlandiji, na koje bi se mogla, što 'no vele' „slomiti kola“. Kao što uvijek biva u sličnim slučajevima, prvi moraju ispaštati generali, koji su sa ovim porazima imali neposrednog ili posrednog učešća u porazima. Smišljeno je ne manje od sedamdeset oficira najviših činova, pri čemu su mjerodavni krugovi otišli toliko daleko, da od „metle“ nisu pošteđena ni dvojica posljednjih vojnih ministara, pa ni dugogodišnji kraljev generalni adjutant. Prirodno je dakle, što su prilikom ovog opšteg „čišćenja“ u talijanskom generalštabu svi pogledi uporno upućeni na čovjeka, u čijim se rukama već dvije i po godine nalazi najviša vojna uprava i koji snosi svu odgovornost za bitke, što su ih bile njegove vojske.

U prvi mah gotovo je izgledalo, kao da će Cadorna poslije proboja udruženih središnjih vlasti biti zbrisan sa južnog bojišta isto kao i svi ostali, koji su pronađeni kao krivci. Kroz štampu se provlačili svakojaki glasovi o nekom njegovom smjenjivanju, naročito uslijed toga, što su prvi talijanski ratni izvještaji, koji su, do duše dosta uvijeno, priznavali talijanski poraz, išli bez njegovog potpisa. Ovdje, ondje već se i pominjao kao njegov nasljednik dovoljno poznati general Porro, koga talijanska javnost za takve slučajeve stalno drži u pripravnosti. Drugi pak glasovi u neutralnoj štampi opet vele, da je Cadornino držanje u časovima prve zabune bilo dovoljno mirno i prisebno, tako da po njihovom mišljenju ne treba računati sa njegovim smjenjivanjem. Drugi listovi opet donosili su vijesti o Cadorninom samoubijstvu, koje je ovaj po njihovom tvrdjenju bio počinio, da bi preduhitrio sramno smjenjivanje i da ne bi bio svjedok opštega sloma. Sada pak vidimo, da katastrofa dalje ide svojim tokom, a Cadorna se, sudeći po svima znacima, bar za sada još nalazi na svome položaju. Izgleda kao da vladostodnici u Rimu žele da odadu priznanje generalovim zaslugama, koje do duše spadaju u prošlost, time što ga lično štete u ovoj gorkoj sadašnjici. Jer valja znati, da je Cadornino ime već dvije i po godine na ovamo najtežnje vezano za sudbinu zemlje i da su njegove sposobnosti i njegova čvrsta volja za vrijeme toga poneki put vrlo kritičnog doba sačuvali Italiju od mnoge nesreće. Cadorna je bio taj, koji je stalno suzbijao sve pokušaje sporazumnih sila, da za englesko-

Prodiranje u gornjoj Italiji.

Lijeva obala Tagliamenta očišćena od neprijatelja. --- Ponovno zarobljeno više hiljada Talijana. Revolucijonarno vrijenje u Italiji.

francuski front dobiju i talijanske pomoćne vojske. Njegovoj energiji i njegovoj vojničkoj umješnosti imaju se zahvaliti za njegovu otadžbinu ne baš sjajni, ali, ipak srazmjerno povoljni rezultati čitavih jedanaest bitaka na Soči. U prkos nesreća, koje su mu se stalno dešavale sa rdjavim vremenom, na koje se on u svojim izvještajima pozivao, što je izazivalo podsmjeh kod onih, koji neznaju u kakvim bujicama lije kiša u alpijskim krajevima, — Cadorna se pokazivao kao dobar i dosljedan vojskovođa.

Što je on danas pobijedjen, to je druga stvar. Cadornine odluke sa svoje se više u njegovoj gvozdenoj, nesalomljivoj vojničkoj prirodi nego li u njegovim strateškim sposobnostima. Što se pak tiče sposobnosti u upravljanju vojskama, koja predstavlja neku sredinu između matematike i prirodne sposobnosti intuicije, to njegovo vještito oklijevanje i njegovo stalno mijenjanje objekata za napad, dokazuju, da on takvih sposobnosti nije imao. Cadorna nije bio čovjek principljive strategije, koji bi umeo zamisliti na onom mjestu fronta, na kome se jedino mogao očekivati uspjeh. Razumije se da je Cadorna kao vojskovođa morao podležati pribiranom, u toku svjetske istorije školovanom primjermom radu c. i k. generalštaba, koji je postao tradicionalan u Austro-Ugarskoj. Dokaz za to tvrdjenje jeste činjenica, što Cadorna do duše nije iznenadila ofenziva sama po sebi, ali ga je zato iznenadilo njen raspored; on se dao prevariti u pogledu pravca, kojim je krenuo napad, i primijetio je opasnost od obuhvaćanja tek onda, kada je gotovo već bio obuhvaćen. A uzrok njegovom sadašnjem porazu valja uz to još tražiti i u organizmu njegove domovine i njegovih vojski. Kada pobijedjeni vojskovođa mora javno da prizna, da je krivica za njegove poraze donekle i do jednoga djela njegove vojske, a to je Cadorna učinio, onda čovjek ne smije izreći nad njime odveć strogi sud. U tome slučaju breme odgovornosti ne snosi toliko on, koliko oni ljudi, koji su pošli u rat, a da se nijesu prvo uvjerili da li je sve iza njih pa do posljednjeg vojnika prožeto upornom željom za pobjedom.

Ratni izvještaji.

Izvještaj njemačkog vojnog vodstva.

Kb. Berlin, 2. novembra.

Zapadno bojište:

Topnička borba u Flandriji, naročito u oblasti rijeke Ysere i kod Dixmuidena, bila je juče vrlo jaka. Između houthousterske Šume i Lysa nalazili smo se pod živahnim neprijateljskom vatrom. Engleska izvidnička nadiranja bila su na mnogim mjestima fronta osujećena.

Na kanalu Oise—Aisne i duž grebena Chemil—des Dames-a topnička borbeno delatnost znatno se pojačala. Poslije bombarske vatre od nekoliko sati napali su lake francuske snage kod Braye. Njihov je napad krvavo slomljen pred našim linijama.

Talijansko bojište:

Duž srednjeg donjeg Tagliamenta naše se čete nalaze u borbenom dotiru sa neprijateljem. Talijanske brigade, koje su se zalrzale na istočnoj obali rijeke, primorane su napadom na povlačenje ili su zarobljene. — Od felseke doline do Jadranskog mora nema na lijevoj obali Tagliamenta ni jednog neprijatelja.

Istočno bojište:

Nikakvih događaja.

Maćedonsko bojište:

Sjevero-zapadno od Bitolja krvavo je odbijen nasrtaj neprijateljskih bataljuna.

Prvi zapovjednik glavnog štapa: pl. Ludendorff.

Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 2. novembra.

Talijansko bojište:

U oblasti donjeg i srednjeg toka Tagliamenta nalazimo se stalno u dotiru sa neprijateljem. Talijanske trupe, koje su pokušavale da se održe istočno od ove rijeke, potučene su i satrvene, pri čemu je u savezničkim rukama opet ostalo nekoliko hiljada zarobljenika. U oblasti Fella i u oblasti gornjeg toka Tagliamenta nadiranje naših vojski teče onako, kao što je unaprijed predviđeno.

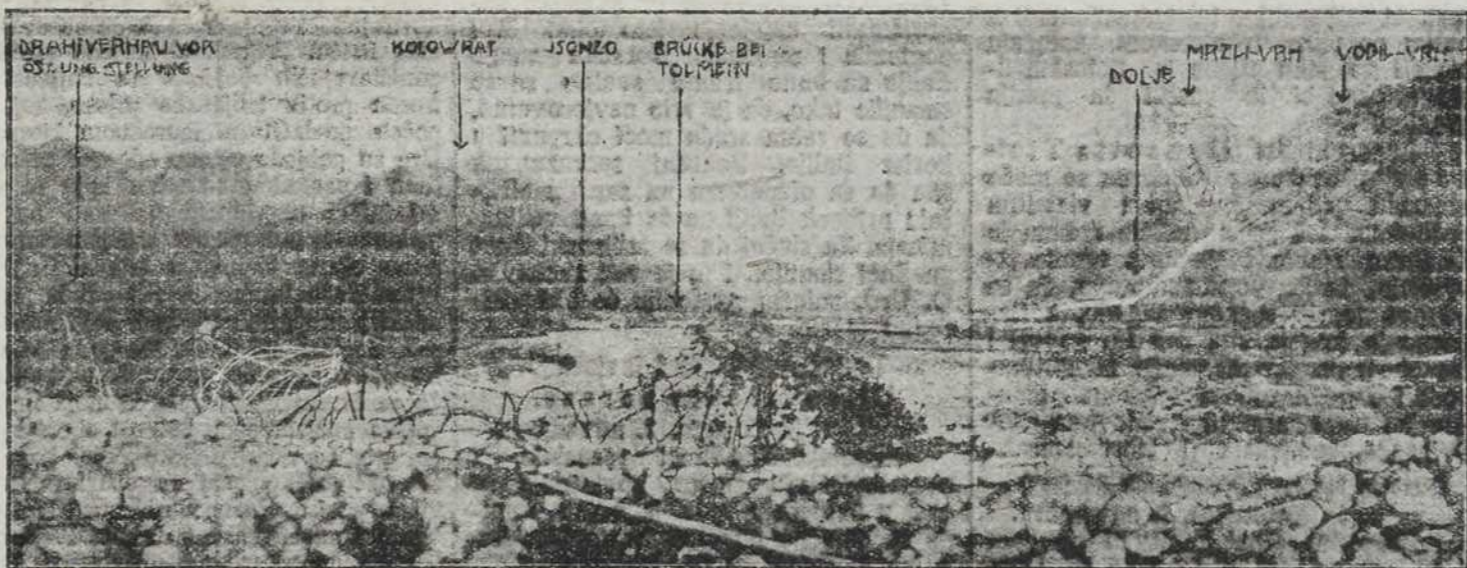
Na ostalim bojištima nema značajnijih događaja.

Načelnik glavnog stožera.

Poslije katastrofe na Tagliamentu.

Političke posljedice talijanskog poraza. Kb. Ženeva, 2. novembra.

„Journal de Genève“ bavi se u uvodnom članku, političkim posljedicama talijanskog poraza. Novine upućuju pitanje onima, koji se još uvijek nadaju, da će doći do razdiobe Austro-Ugarske, koja bi to vojska imala da iznuđi tu razdiobu. Ne može se dovoljno često ponoviti, da za razdiobu jedne zemlje treba prije svega vojnika. Diplomate, ako nemaju uporišta u vojsci, ne mogu to svršiti. Austro-Ugarska vojska nema sa vojnog gledišta ničega da se boji, pošto se još otprilike ruska vojska nije mogla uzeti u obzir. Što se tiče odnošaja između saveznika, ne će ni kod njih poslije događaja na talijanskom bojištu ostati sve po starom. Italija, kojoj se diplomatska i vojna potpora morala već nekoliko puta skupo plaćati, danas je primorana, da apeluje na pomoć svojih suboraca. Iduća pariska konferencija ispitaće ovaj novi momenat, i može se sigurno očekivati, da će biti olakšano rješenje nekih spornih pitanja, a da se od Italije ipak ne otmu njene opravdane kompenzacije. Još nezgodnije postupa „Le Genévois“ sa potučanim Talijanima, stavljajući im pred oči čitav spisak grijehota, i

TOLMINSKI MOSTOBAN, GDJE JE IZVRŠEN PROBOJ TALIJANSKOG FRONTA.

Podlistak.

J. Stolzinger-Cerny: Srpsko-hrvatsko pismo.

Najuglednija njemačka književna revija „Das literarische Echo“ donijela je u svom najnovijem broju od 15. oktobra ovo zanimljivo pismo, što ga u cijelosti prenosimo.

I ako se niko manji, nego sam Goethe bavio ispitivanjem srpsko-hrvatske književnosti, i odatle preveo čak narodnu pjesmu „Hasanaginica“, davši joj u njemačkom jeziku naslov „Klagegesang von der edlen Braut des Asan-Aga“, — ipak nismo do danas nekako pravo marili za jugoslovensku književnost. Utoliko više se naši knjižarski izdavači bave lijepim ruskim duševnim tvorevinama. Bilo je dođuše pokušaja, koji su imali da nas zainteresuju za jugoslovensku književnost, ali je uvijek negdje zapinjalo. Samo je malo njih pokazivalo razumijevanja za to. Srpske narodne pjesme izdavane su u nekoliko prevoda, a među njima je najveći pjesnički ciklus juvačkih pjesama, koje se bave bitkom na Kosovu polju, gdje je propala srpska carevina. Trebalo bi, da baš ove juvačke pjesme privuku našu pažnju, pošto u njima ima nekih nama poznatih pjesničkih motiva, kao: muška vjernost, naročito poštovanje žene i najposlije su tu i „ohadva gavrana“, koji dolaze kao glasnici nesretnog završetka bitke. Heinrich Renner priča nam u svojoj knjizi „Wanderungen durch Bosnien und die Herzegowina“ veoma mnogo o narodnim pripovjeticama srpsko-hrvatskim. Tu npr. ponovno nailazimo na bajke, gdje se priča-

kako dovršivanje zidanja nekog mosta zavisi od toga, da se jedna djevojka ili poštena žena (npr. neimareva) uzida u koji luk mosta. Sličnih gatkli imamo i u Njemačkoj (sjećam samo na Magdeburg). Ili možda pripovijetka o lijevoj Jeleni na gradu Zvorniku. Ovo je neki ženski Modrobrad; i ona baca dolje u Drinu junake, koji slučajno zapadnu u njene mreže.

Ali i među modernim piscima srpsko-hrvatskim ima priličan broj znatnih talenata. Spominjem ovdje Branislava Nušića, pisca drističvenih i veselih igara, Kostu Trifkovića, starijeg pisca, koji je pisao naročito komedije. Jovana St. Popovića, iz šesdesetih godina, zatim kneza Ivo Vojnovića, koji je stekao glasa u svome narodu prvo dramom „Smrt majke Jugovića“, dalje „Dubrovačkom trilogijom“, gdje opisuje sudbinu republike Dubrovnika (1808.—1830—1900), i najposlije dramskim triptihomom „Gospodja sa sunco-kretom“, koja je takodjer prevedena na njemački. Od novih pisaca spominjem Petra Petrovića. U sumornoj drami „Mrak“ iznosi on tragediju voljnika, koji — oslijepio u balkanskom ratu — vraća se kući, gdje doznaje, da ga je žena iznevjerila. Dalje Milivoj Predić sa svojom „Golgotom“, Vojislav Jovanović sa dramom „Naši sinovi“, tvorevinom, gdje se vidi upliv francuskog naturalizma i, najzad, Milovan Glišić sa krasnom „Seoskom komedijom“. U modernoj jugoslovenskoj književnosti možemo isto opaziti, što i kod Rusa, a to je, da se najviše obraduje roman, odnosno novela, dok drama već zaostaje. Ona istina, ni kod nas Nijemaca nije mnogo

bolje; i naša snaga je ponajviše u pjesničkoj prozi. Gotovo kod svih naših pozorišnih komada vide se jasno ljuske romana, iz koga su ponikli. Ovaj i ovakav razlog njemačke drame predškazao je još Richard Wagner u svojoj raspravi: „Das Kunstwerk der Zukunft“ (Umjetničko djelo u budućnosti).

Medju srpsko-hrvatskim dramatičarima novijeg vremena zauzima jedno od prvih mjesta nesumnjivo Milan Ogrizović, koji je služio takodjer na bojniom polju u svojstvu c. i k. p. u. nadporučnika. On je napisao dramu „Hasanaginica“, koja ima sadržaj prema Goethe-ovoj baladi. Ovo djelo bi odista zaslužilo, da dospje na njemačku pozornicu, kao što je već odavno u stalnom repertoaru srpsko-hrvatskih pozorišta. U ovoj epskoj pjesmi ima jedna dramska jezgra. Hasan-aga tjera od sebe svoju ženu zbog toga, što ga ona nije pohodila, kad je teško ranjen ležao u postelji. Primorana od svoje rodbine na ponovnu udaju, dolazi jasnica, da posljednji put vidi svojih petoro djece iz prvog braka, i pri tom pada mrtva. Pjesnikova je dužnost bila, da nam opravda, prodube i našem osjećanju približi događaje, koje narodna pjesma tako jednostavno navodi. „A ljubovca od stida ne mogla“ — kaže se u baladi a sličnim riječima brani se Ogrizovića Hasanaginica, kad joj u lice dobacuju prigovori, da je tvrda srca. Medjutim je Ogrizović osjećao, da nam na zapadu — gdje djevojka i žena zauzimaju sasvim drugi položaj nego kod muslimana — ne može biti dovoljna ovakva motivacija. Zato je on na izvanredno fin pjesnički način premostio konflikt u unutrašnjost od obje glavne osobe. Aga Ha-

san-aga se otkrenuo od svoje žene za vrijeme bolesti, ali samo prividno. On ima oko sebe lijepih igračica, i kad ženi predaje otpusno pismo, izgleda, da mu je dodijala. U istinu on ljubi kao i prije strastveno svoju lijepu ženu, koju je sa čežnjom jedared očekivao, kad se trgao iz teškog zagušljivog sna:

„Preno sam se. Tebe nema, ljubol! A baš tad si morala mi doći: Prekrivena tako kao sada. Ne ko žena već ko druga vjerna. Nisi došla. Po tome sam znao, Da ti moja nisi.“

To je dakle prastara, a ipak vječitno nova dežnja čovjeka, da u vjenčanoj ljubavi pored matere svoje djece ne izgubi dragu, što je kod Hasan-age stvorilo pretpostavku, da ga njegova žena više ne voli. To je bila jedna vrsta iskušavanja njene ljubavi, što ga je on mislio, da učini, kad je kraj sve čežnje ipak nje zvao k sebi. Naprotiv ona, kao prava žena, ustručava se pored sve svoje velike ljubavi, da nepozvana dodje k mužu, što bi pokazalo, kako čežnje mnogo za njime. Ona to priznaje pred svojom već odraslom kćeri Sultanijom.

„Pred vama je sam sevdah skrivala, Pred dječom matli, a uza nje ljubava. Al kad smo bili sami, onda sam Svim voljela ga srcem...“

Mi ovdje imamo čisto čovječanski ljubavni konflikt, u kome nema nikakve konvencionalnosti niti kakve mode prema vremenu. Rješavanje zapleta drugom vjeridbom Hasanaginice blva kod Ogrizovića opet čovječanskim načinom. U baladi vidimo bespravni položaj turske žene — dakako

prema našim pojmovima na zapadu, — koju muž brutalno tjera od sebe, a njena je rodbina isto tako brutalno primorava na ponovnu udaju, a da njena osjećanja uopće niko ne uzima u obzir. Kod Ogrizovića je to sasvim drukčije. Istina, da siroticu matli i brat nagovaraju na drugi brak, ali čovjek, kome ona poslije dugog predomišljanja pruža ruku, jest njena ljubav iz djevojaštva. Imoski kadija, koji u tako plemenitoj muževnosti dirljivo traži njenu ruku, da se može sasvim dobro razumjeti, ako se ova nevino napuštena njemu privoli. Tako se vjeridba Hasan-aginice sa prijateljem iz mladosti osniva čisto čovječanski, samo što pobijede ljubav k agi, i kad se na kraju priznanje njegove ljubavi otme sa njegovih prkosnih uslona, ona sretna — ali prepukla srca — klone njemu u naručje. Hasanaga skida veo sa mrtvaca...

Prije kratkog vremena prisustvovao sam prikazu ove lijepe ljubavne drame. Davala se u Zemunu, veoma nedovoljnim sredstvima i nezgodno skraćena u pozorišnoj dvorani „Grand Hotel“-a. Gđja Vavra, jedna od prvih glumica zagrebačkog pozorišta, igrala je naslovnu ulogu. Ova joj uostalom, čini se, osobito dobro pristaje, pošto aglina žena predstavlja sasvim prikrivenu, u sebe uvučenu strast, koja se javlja samo u trenutku najveće uzrujanosti jednom riječju ili pokretom. Za prikazivanje takvih žena ima ta umjetnica sve što treba: bljesak svojih lijepih očiju, polovične a mnogo značajne pokrete, odnobljavanje govora usrdnošću zvuka. Uz to njena visoka, vitka otmjena pojava...

CIJENE OGLASIMA:

Osmiina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
 Priposlano: Petina jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
 Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 7 helera, sa masnim slovima 14 helera.

MALI OGLASI

Primaju se: Knez Mihajlova ul. 38.

CIJENE OGLASIMA:

Osmiina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
 Priposlano: Petina jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
 Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 7 helera, sa masnim slovima 14 helera.

ZUBNI-ATELJE

J. SIDVERCA

DIPLOMIRANI DENTIST
 Beograd, Kralj Milana ul. 57.
 Specijalista za vještačke zube u zlatu i kaučuku po najboljoj američanskoj metodi. Izrada solidna. Materijal najbolje kakvoće. Prima od 8-12 i 2-6 sati po podne. 941

ZUBNI LEKAR

HRISTINA ORLUŠIĆ

stanuje Terazije br. 9.
 I. sprat.
 Ord. od 8-12 prije podne.
 I od 2-6 poslije podne.
 33567-1

Kupovine i prodaje.

Kaput muški zimski

od engleskog stofa i dva crna žaketa sa prsnicama, sve dobro očuvano, na prodaju. Uplatiti uredništvo pod „kaput 612“. 33642-2

Prodajem odličan gramofon sa četrdeset ploča

za 250 kruna. Uplatiti Prote Mateje br. 27. 33648-2

Poštanske marke

iz Bosne, Srbije, Austrije, vojne pošte, ratne i orijent-marke, kupujem u svakojakoj količini za najvišu cijenu. Ponude ili pošiljke na A. Weisz, Briefmarkenhandlung, Wien i Adlergasse 8. 940

Trgovcima i modiskinjama

Ženskih šešira

pantijika somot; borte i ostali materijal za šešire jeftino prodajem, i primam opravke
 Sima M. Lazarević
 Kr. Milana 120.
 38629-2 Salon u dvorištu.

Namještenja.

Trži se dobra kuharica, koja će imati stan i dobru platu. Uplatiti Terazije 8, zlatarsku radnju. 33632-3

Trži se djevojka

za posluživanje. Jevremova ulica 41. 33654-g-3

Služavku mladju

za ceo kućevni posao traži se kod manje porodice. Uplatiti Topličin Venac br. 7. I sprat desno. 33640-3

Tražim dva mladja

I dva starija momka za sve poslove. Pored plate može imati hranu i kvartir. Adresa u Administraciji „Beogradskih Novina“ pod znakom „Mamak 613“. 33645-3

Stanovi.

Trži se

jedan nov ili stari dobro očuvan klavir na prodaju. Uplatiti u administraciji ovog lista „Odmah 614.“ 33656-4

Više stanova

većih i manjih u ulici Cara Uroša br. 65, na dunavskom kraju, izdaju se pod klirju odmah. Za uslove upitati u kašani u istoj kući. 33507-4

Stan za samca

namještena soba s lica ulice, zaseban ulazak, električno osvjjetljenje, izdaje se odmah. Uplatiti u administraciji ovog lista pod „Cist 609“. 33625-4

Izdaje se stan

u Kosovskoj ulici broj 13. Gore ima tri sobe a u suterezu soba, kuhinja i podrum. 38633-4

I. Kr. ug. razredna lutrija.

Prvi put u vlastitoj režiji države!

100.000 srećaka = 55.000 zgoditaka.

Izriješano će biti 13 milijuna 160.000 kruna!

Glavni su zgodici ev.

1.000.000, 600.000, 400.000, 200.000,

100.000, 100.000, 90.000, 80.000, 70.000,

60.000, 40.000, 2 od 30.000,

6 od 20.000 kruna it.d.

Svaka druga srećka dobiva!

Svaki mjesec po jedno vučenje!

Vučenje je I. razreda već 10. i 12. novembra

ove godine.

Cijene srećaka I. razreda jesu:

cijela srećka polovina srećke četvrtina srećke osmina srećke
K 12'— K 6'— K 3'— K 1'50

Uredovna listina dobitaka biti će svakomu posjedniku srećaka priposlana 2-3 dana poslije vučenja.

Narudžbe neka se šalju na uredovno mjesto prodaje kr. ug. razredne lutrije

BANKA KRONFELD D. D.
ZAGREB.

Slijedeći su još brojevi srećaka danas raspoloživi:

25046	27927	29018	40362	7001
7333	21833	32272	37510	43728
46106	53608	56213	65462	75506

Originalne se srećke šalju samo uz predhodnu uplatu uloga.

Priposlanje pouzećem isključeno!

Razno.

Trži se jedan klavir

ili pianino pod zakup. Ponude na adresu g. direktora Farkaša, Peštanska Ugarska Komercijalna Banka, Knez Mihajlova ul. 50. I. sprat. 33661-g-5

Gospodja Jelica Todosić učiteljica iz Suvodanja — Stava srez Podgorski okr. Valjevski, neka se javi potpisatom radi prijema nekolicke novčanih pošiljaka koje odavno stoje. Valjevo, novembra 1917. god. Drago Sekulić, hotelier. 33661-g-5

Piano

traži pod najam Dr. Andor, uredništvo „Belgradi Hreka“. 33652-g-5

KORESPONDENCIJA.

Jovanu Premoviću, Geneva, Gasse 3545, M. B. Genf. Schweir. Molim za izvještaj o mom mužu Mihutinu Nikoliću, obučaru iz Šapca, koji je nestao 24. septem. 1914. god. I od onda neznam ništa za njega. Čulo se da je nestao u borbi na Gutovu. Bio je vojnik 2. poziva, narednik 6. puka, 3. bataljona. Blagodari Leosava Nikolić, kafedžija, Šabac, Jevremova ulica 34. A-2767-8

Jovanu Premoviću, Geneva. Moj muž Života Ranković iz Rabrova, od dužeg vremena nije mi se javljao. Molim izvjestiti me da li je živ. Ranković Ljubica iz Rabrova, okrug smederevski. 33638-8

MODE SALON SA RADNJOM
Jelisavete D. Nikolić
 Preseljen je iz Knez Mihallove ulice na Terazije br. 37.
 33651

U ponedjeljak 23. oktobra ove godine u 10 sati prije podne davaću trogodišnji pomen u staroj smederevskoj crkvi mome milom jedincu mojoj uzdanici
Gjordju V. Raduloviću
 svršenom studentu trgovačke akademije a djaku regulu škopljanskom.
 Nesretna majka moli srodnike i prijatelje, da prisustvuju ovom tužnom pomenu.
 Smederevo, 20. oktobra 1917.
 Slomljena srca skrušena žalošću nesretna majka
Sofija Radulović.
 33519

Sa velikim bolom u srcu i duši, javljamo da smo izgubili našu milu kćer, odnosno suprugu, majku, sestru, snahu it.d.

† Simonida — Simka

koja je preminula jutros u 6 sati, poslije dugoga ali teškoga bolovanja u cvetu svoje mladosti u 28. godini svog mladjanog života. Pogreb će biti danas 3. ov. mjeseca u 2¹/₂ sata poslije podne.

Molimo srodnike, prijatelje i poznanike, da prisustvuju tužnom sprovodu.

Stan, Staro-Crkvena ulica br. 87.
 Beograd, 1917. god.

Do groba ožalošćeni i poraženi roditelji:
 mati Poleksija; otac Antonije Jovanović, mesar; suprug Vladimir Matić, kafedžija; sin Antonije; sestre: Radojka, Aleksandra, Jelena i Natalija; braća: Jovan, Stojan, Stanislav i Dušan, baba Vasilija; svecrva i svekar Zorka i Nikola Matić, kaf.; devert: Obrad i Milivoj; zaove: Jelena i Mileva, djeda Gjoka, strina Angelina; stric Pavle Matić i ostala mnogobrojna familija. 33655

Izveštavam srodnike i prijatelje, da ćemo u nedelju 4. novembra ove godine u 10¹/₂ sati prije podne u palanačkoj novoj crkvi davati polu-godišnji pomen našoj miloj i nezaboravljenoj majci

† RADOJKI

udovi poč. Dimitrija Hranisavljevića i trogodišnji pomen našoj dobroj i rano preminuloj sestri

† Hristini (Hristi) Hranisavljevićevoj

moleći ih, da prisustvuju ovom tužnom pomenu.

Palanka, Novembra 1917. god.
 Za svagda ožalošćeni
 kći i sestra: Katarina; sin i brat: Svetozar D. Hranisavljević
 33630

Naša mila i nikad neprežaljena

† MILEVA - MICA

supruga Nikole Z. Simonovića učitelja u Zalogovcu,

umrla je 29. oktobra 1916. godine u Zalogovcu, a sahranjena 2. novembra iste godine u V. Pčelici kod Rekovca. Godišnji parastos davali smo joj u nedelju 28. oktobra ove godine u crkvi veliko-pčeličkoj. Ovom prilikom izjavljujemo vječitu blagodarnost svima onima, koji nam se u nevolji nadjose, kao i onima, koji nam saučesća izjaviše, te nam tugu koliko toliko ublažiše.

Ožalošćeni:

udaljeni suprug Nikola Z. Simonović, učitelj i rezervni oficir; djeca: Ljubinka i Bosiljka; mati: Sindjelija M. Popović iz V. Pčelice; braća: Dušan i Svetomir M. Popović; sestre: Katarina St. Stepanović iz Rekovca, Poleksija i Leosava, i ostala mnogobrojna familija. B.1265

Izveštavam prijatelje i poznanike, da je naš dobar i nikad neprežaljeni suprug, otac, tast i djeda

† Toša Milićević

rentijer

preminuo 31. oktobra u 10¹/₂ sati prije podne, poslije dugoga i teškoga bolovanja u 72. godini.

Sahrana je bila 2. novembra u 9¹/₂ sati prije podne. Opijelo u Voznesenskoj Crkvi.
 Beograd, 31. oktobra 1917. Studenička ulica br. 14.

Ožalošćena porodica:
 supruga Katarina; kćeri: Katarina i Desanka; sinovi: Dušan i Borivoje konjić. poručnik; zetovi: Milan S. Tucaković, inženjer, pukovnik i Radmilo V. Milić, apotekar; unučad: Ika i Jelisaveta Tucaković. 33641

BELGRADER ORFEUM

ZIMSKO POZORISTE (PRIJE BOULEVARD) ULAZ SA STRANE ZMAJEVE ULICE.

DANAS u 8¹/₂ sati u veče VELIKA PREDSTAVA NOVEMBARSKOG RASPOREDA ZIMSKE SEZONE.

TRUPA — CAPE akrobatski velosipediste

Sestre Enders Louise Wanthaler Sestre Wiesinger 2 RENLOWA 2 Hilde Ernau René von Perlaky GRETA TELTSCHER

Nadjeljom posijie podne znatno spuštene cijene,

Milica And. Gjordjevića sa djecom davaće svome dragom nezaboravljenoj suprugu
† Andri Gjordjeviću
 biv. ministru i drž. savjetniku u penziji, trogodišnji pomen u nedelju 4. novembra o. g. u 11 sati prije podne u Sabornoj Crkvi. Moli srodnike i prijatelje, da izvole prisustvovati ovome pomenu. 33612